

Verslag van de bijzondere openbare vergadering van de raad van de gemeente Beemster, gehouden op 1 april 2015, aanvang 14.30 uur in de raadzaal te Middenbeemster.

Aanwezig:

De heer H.N.G. Brinkman	burgemeester, voorzitter (tot agendapunt 3)
De heer M. Timmerman	griffier
Mevrouw B.A.C. Jonk-de Lange	BPP
De heer N.C.M. de Lange	BPP, wnd voorzitter (vanaf agendapunt 3)
De heer L.J.M. Schagen	BPP
De heer A.N. Commandeur	CDA
De heer J.C. de Wildt	CDA
De heer G.J.M. Groot	D66
Mevrouw A.M.J. Segers	D66
De heer J.W.T. Smit	D66
De heer J.R.P.L. Dings	PvdA/GroenLinks
De heer H.J. Vinke	PvdA/GroenLinks
Mevrouw. M.L. van Boven	VVD
Mevrouw E.J. Helder-Pauw	VVD

Afwezig met kennisgeving:

Mevrouw I. Fidder-Langerijs	BPP
-----------------------------	-----

Mede aanwezig:

De heer G.H. Hefting	wethouder BPP
Mevrouw A. Zeeman	wethouder CDA
De heer D.J. Butter	wethouder VVD
Mevrouw E. Kroese-Vrolijk	gemeentesecretaris

Ongeveer 130 genodigden waaronder mevrouw Brinkman, gezins- en familieleden, genodigden van de familie Brinkman, de heer Remkes (commissaris van de Koning in Noord-Holland), de heer Puriel (secretaris generaal van het Ministerie van Verkeer en Vervoer van Curacao), de heer Nemeč (burgemeester van Studena), de heer Dré van Marrewijk (Rijksdienst van het Cultureel Erfgoed), de heer Verbeek (commissaris van de Koning in Flevoland), burgemeesters van gemeenten uit Zaanstreek-Waterland, voormalige raadsleden van de gemeente Beemster.

1. Opening.

De voorzitter opent de vergadering en heet de aanwezigen en de kijkers thuis welkom. In het bijzonder heet hij welkom de heren Remkes, Verbeek en Puriel, de leden van de raad, de heer Nemeč, de collega burgemeesters uit Zaanstreek-Waterland, de collega bestuurders en oud-collega's, Evalien en de kinderen.

Hij meldt de afwezig van het raadslid mevrouw Fidder.

2. Afscheid van de burgemeester van Beemster, de heer H.N.G. Brinkman.

Gezien bijzonder karakter van de vergadering draagt de voorzitter de regie van dit agendapunt over aan mevrouw Hanekamp voor het aankondigen van de sprekers.

Mevrouw Hanekamp kondigt telkens te sprekers aan te beginnen met de heer De Lange, nestor/waarnemend voorzitter van de raad, aan namens alle fracties van gemeenteraad.

De heer De Lange spreekt de volgende woorden uit: "Geachte raad, college, de aanwezigen op de publieke tribune, de kijkers thuis en in het bijzonder Harry en Evalien en de aanwezige familieleden,

Geachte aanwezigen, bij deze bijzondere raadsvergadering voel ik mij als nestor van de raad bevoorrecht om namens alle fracties het woord te kunnen richten tot onze scheidend voorzitter, burgemeester Harry Brinkman.

Meneer de voorzitter, beste Harry, voor het laatst spreek ik je in de raadsvergadering met deze woorden aan. Het is gebruikelijk om bij een afscheid elkaar te tutoyeren.

Nu bijna 12 jaar geleden, om exact te zijn, op 16 april 2003, ben jij Harry in deze vergaderzaal geïnstalleerd als burgemeester en voorzitter van onze raad.

In de raadsvergadering van 24 juni 2014 heb je kenbaar gemaakt af te zien van een 3e ambtsperiode. Dit besluit, nu ruim 9 maanden geleden, heeft de raad in staat gesteld om in alle rust op zoek te gaan naar een opvolger. De raad is je hiervoor dankbaar.

Dat jij ruim 12 jaar geleden voor Beemster koos was logisch. Want je zult maar burgemeester mogen worden van deze schitterende dynamische gemeente.

De 12 jaar waarin jij het ambt van burgemeester van onze gemeente hebt vervuld, zijn omgevlogen. Dit tekent de tijd waarin we leven. Dit vergt ook, dat de gemeenteraad zich in alle dynamiek van de tijd moet mee ontwikkelen en niet het hoofd moet buigen voor de nieuwe taken en verantwoordelijkheden die op gemeenten afkomen.

De gemeenteraad heeft onder jouw voorzitterschap vele besluiten genomen die ambitie uitstralen en die de toekomst van onze gemeente bepalen. Zo ga je de geschiedenisboeken in als de burgemeester die Beemster haar zelfstandigheid heeft doen behouden. Dit door het aangaan van een robuuste ambtelijke samenwerking met buurgemeente Purmerend.

Het is zeker, dat het gemeentebestuur hier 12 jaar geleden niet klaar voor was. Dat dit toch tot stand is gekomen is in belangrijke mate ook jou verdienste geweest.

Beemster kent een bestuurscultuur waarbij niet op de man maar op de bal wordt gespeeld. Dit is een cultuur die jij hartstochtelijk hebt bewaakt.

Je gaf altijd volop ruimte voor het politiek debat, je genoot daar ook van, maar je was messcherp als een persoon in jouw ogen onheus werd aangevallen.

Dat er geen wrijving is geweest in deze 12 jaar, kan niet worden gezegd. Maar zoals een goed gezegde aangeeft "zonder wrijving geen glans". Daarbij kwam het voor jou neer op een duidelijke scheiding in je rol van voorzitter van de raad en die van voorzitter van het college.

Een sterke eigenschap van jou hierbij is om de gremia bij elkaar te brengen door te komen tot een unaniem besluit over enig voorstel.

Alom ben je een uitstekend voorzitter van onze raad gebleken. Daarnaast was je een raadsman voor velen.

De aanvankelijk in de gemeenschap met argusogen bekeken "wethouder uit Purmerend" die burgemeester van Beemster werd, heeft zich bewezen als een gedreven ambassadeur met passie voor onze gemeente.

Met als prominent voorbeeld jouw bevolgen inzet op nationaal en internationaal niveau voor het fenomeen werelderfgoed en in het bijzonder de droogmakerij De Beemster. Daarmee heb je de gemeente Beemster op de kaart gezet.

Het enthousiasme hierover en de trotse houding die wij allemaal voelen bij deze status is ook tot uitdrukking gekomen bij de viering van het 400 jarig bestaan van de droogmakerij in 2012.

De Beemster gemeenschap met Harry voorop, heeft volop genoten van dit jubileum. De raad heeft voor deze gelegenheid aan de burgemeester een nieuwe ambtsketen aangeboden. Dit was een gedenkwaardig moment.

Voor Harry was het een groot geheim hoe de nieuwe ambtsketen eruit zou komen te zien. Maar jouw kennende deed je er alles aan om hierachter te komen, waarop uiteindelijk is verteld, dat alle Beemster kleuren in deze ambtsketen zouden terugkomen. Een bont geheel dus. Daarmee was het dwaalspoor nog groter geworden en bleek maar weer dat ook een burgemeester niet alles moet willen weten.

Beste Harry, als burgemeester stond je voor de veiligheid in onze polder en was je gedurende je ambtsperiodes een boegbeeld voor Beemster en haar inwoners.

Wij hebben ervaren, dat je goed kan schakelen tussen de handhaving van de openbare orde en veiligheid, en die van burgervader in moeilijke situaties. In die rol was je een warme steun voor de betrokkenen.

Je bent een bestuurder pur sang die zich met hart en ziel heeft ingezet voor de gemeente Beemster. Maar wat nog belangrijker is: je geniet tot de dag van vandaag van het ambt.

Als burgemeester ben je een burgervader met postuur. Een man met bestuurlijk én lichamelijk gewicht. Er komt wel iemand binnen als je Harry ontmoet.

Een van de oorzaken zou kunnen zijn door op voorstel van Harry, het goede gebruik in te stellen om de commissie- en raadsvergaderingen af te sluiten met een zogenaamde “naraad” waar het vaak laat is geworden.

Ook denken we met genoegen terug aan de ontmoetingen in huiselijke sfeer met de originele ‘toegangsbewijzen’ waarvoor jij en Evalien ons met partners, jaarlijks uitnodigden.

Dit tekent het belang dat jullie hechten aan goede, informele contacten.

Beste Harry en Evalien, ik ga afsluiten.

Namens de raad van Beemster wil ik jou, Harry, oprecht bedanken voor de wijze waarop jij onze voorzitter en burgemeester was in deze 12 jaar en wat jullie samen, ieder vanuit de eigen rol en invulling, voor de gemeente Beemster hebben betekend.

Wij wensen jullie en je naasten, al het goede en geluk in de nabije en verdere toekomst.

Nog één punt: bij een afscheid hoort een cadeau. Dit had je verwacht en ook hier heb je geprobeerd de regie te pakken, althans zo hebben wij dit ervaren.

Wij weten dat je dol bent op gadgets, of in het Nederlands, hebbedingen.

Ik bied je namens de raadsleden zelf en namens de raad als collectief een cheque aan die je hieraan kunt besteden.”

De heer De Lange overhandigt de cheque aan de heer Brinkman en bloemen aan mevrouw Brinkman.

Hierna spreekt wethouder Hefting (loco burgemeester) namens het college van burgemeester en wethouders.

De heer Hefting spreekt de volgende woorden uit: “Burgemeester! Beste Harry, Evalien, familie Brinkman, leden van de raad, commissaris, aanwezigen.

Harry, je neemt vandaag afscheid als burgemeester. Ik heb de eer je te mogen toespreken namens het college van burgemeester en wethouders en daarmee spreek ik je dus ook toe namens jouzelf. Hou daar maar vast rekening mee.

Daar zit je dan, machteloos toe te kijken hoe een raadsvergadering zich ontrolt nadat jouw rol in het geheel gespeeld is, namelijk het openen der vergadering. Hoe anders is dat als in die meer dan honderd raadsvergaderingen die je in de afgelopen twaalf jaar hebt geleid. De bijzondere positie van voorzitter van zowel raad als college heeft menig ambtgenoot van je in een lastige spagaat gebracht. Jij hebt daar nooit last van gehad. Met bewondering heb ik altijd toegekeken hoe het je elke keer weer lukte om de kluwen aan meningen, tegengestelde opvattingen en verschillende denkrichtingen zodanig bijeen te brengen in een soort almachtig slotwoord waar iedereen zich in kon vinden. Jij bent van de school die vindt dat het beste besluit het besluit is dat met de grootst mogelijke meerderheid wordt genomen. Liever nog unaniem, maar dat lukt nu eenmaal niet altijd.

Ik hou een soort citatenboekje bij, dat wil nog wel eens handig zijn bij gelegenheden als deze. Uit jouw mond heb ik ergens in de afgelopen jaren het volgende opgetekend: “Ik vind dat we een goed besluit hebben genomen, want ik ben het er mee eens.”

Je was het er ook wel eens niet mee eens, en dat was dan moeilijk voor je. De manier waarop je daarmee omging verdient veel bewondering.

Harry, van de twaalf jaar dat jij hier burgemeester was heb ik er negen als directe collega mogen meemaken. Dat is voor mij in elk geval een record, ik heb dat nooit eerder meegemaakt. Ik moet je zeggen dat het wel bevallen is, deze samenwerking. Ik heb veel van je geleerd. En kijken we naar het resultaat: Met name het uitbouwen van de werelderfgoedstatus, het op de kaart zetten van Beemster, nationaal en internationaal, dat is jouw grote verdienste. Diepgaande inhoudelijke kennis haalde je op bij je ambtenaren en externe adviseurs, en je bracht het vervolgens vanuit je hoofd én je hart, op een bijzonder overtuigende en geloofwaardige manier. Er is niemand anders op deze wereld, maar dan ook niemand, die de volgende woorden kan uitspreken alsof zij sinds zijn prille jeugd tot zijn vaste vocabulaire behoren (en nou ga ik het toch proberen): Utilitas, Firmitas, Vernustas. En wat dacht u van de volgende zin: Wat hebben de Chinese Muur, de Eiffeltoren en de Beemster met elkaar gemeen?

Ik beloof je dat we hier alles in het werk zullen stellen om het op de kaart zetten van Beemster aan de hand van de werelderfgoedstatus, voort te zetten. Het was heel erg van jou, maar het zal niet verdwijnen als jij er niet meer bent.

Ik heb mij wel eens afgevraagd, wat is nou het geheim van de smid, hoe ben je nou een goede burgemeester? Het blijft geheim, en iedereen doet het weer anders. Mijn waarneming is, dat je een goede balans hebt gevonden tussen enerzijds voorop lopen als het moet, want jij bent de burgemeester, en anderzijds ruimte geven aan je wethouders om er te kunnen staan als zij dat moeten, je bent tenslotte samen het college. Ik ben je dankbaar voor de ruimte die je gegeven hebt en voor de manier waarop je altijd voorop liep.

Gisteren liep je hier na de B&W vergadering gewoon de deur uit, alles gedaan en opgeruimd, gewoon klaar. In jouw hoofd moet het proces van afscheid nemen op een natuurlijke manier hebben plaatsgevonden, schoksgewijs misschien, maar toch gericht op dit moment. Maar omdat je 'full blown' burgemeester bleef, overal nog aanwezig was, tot op de laatste ochtend nog actief aan de besluitvorming deelnam, leek het voor de buitenwacht alsof er niets zou veranderen. Maar het is wel zo. Tenzij je een enorme 1 aprilgrap op touw hebt gezet en straks in je slotwoord de waarheid zult onthullen...

Harry, jouw burgemeesterschap kenmerkt zich door het contact met mensen. Je hebt met vier verschillende colleges en raden gewerkt, je hebt tientallen bruidsparen gefeliciteerd, honderden burgers de hand geschud. Je hebt twee koninginnen mogen ontvangen in de Beemster en je hebt als een soort Johannes Paulus II bijna meer Beemsterlingen gelauwerd dan al je voorgangers bij elkaar hebben gedaan. In onze zoektocht naar een passend cadeau hebben wij veel van deze menselijke contacten vastgelegd in een fotoboek, als tastbare herinnering aan een fantastische tijd. Ik wil het je graag overhandigen, namens het college. Mag ik je vragen naar voren te komen en mag ik Evalien uitnodigen naast Harry plaats te nemen, zoals zij tijdens veel, heel veel van al deze contacten ook naast Harry gestaan heeft.

Harry, er zijn ook collegebesluiten die wel namens maar niet door jou zijn genomen, en waar je het misschien wel mee eens bent. Laten we hopen dat dit er één van is. Alsjeblieft.

Blijf nog even staan alsjeblieft. Want ik heb er nog een in de aanbieding. Bij dank en waardering hoort iets stoffelijks. Iets blijvends, iets van waarde. Daarover heeft het college het volgende besluit genomen, dat ik nu aan je zal voorlezen.

Het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Beemster heeft het volgende overwogen en besloten.

Overwegende dat aan de heer H.N.G. Brinkman per 7 april 2015 bij Koninklijk Besluit eervol ontslag is verleend als burgemeester van Beemster.

Dat de heer Brinkman zich sinds 7 april 2003 op uitzonderlijke wijze als burgemeester heeft ingezet voor de gemeente Beemster en haar inwoners.

Dat het gemeentebestuur haar grote waardering wil uitspreken voor de inzet gedurende twaalf jaar van de heer H.N.G. Brinkman ten bate van de gemeente Beemster en haar inwoners.

Besluit aan de heer H.N.G. Brinkman de Erepennenning van de gemeente Beemster toe te kennen met de volgende inscriptie: H.N.G. Brinkman, bijzonder gewaardeerd burgemeester van Beemster 7 april 2003 - 7 april 2015.

Als je Evalien het boek even in handen wilt geven, dan kun je ondergaan wat je zo vaak anderen aangedaan hebt.”

Vervolgens reikt de heer Hefting aan de heer Brinkman de erepenning uit en spelt hem de draaginsigne op. Er zijn bloemen voor mevrouw Brinkman.

Hierna spreekt burgemeester Bijl van de gemeente Purmerend namens de burgemeesterskring Zaanstreek-Waterland en namens het gemeentebestuur van Purmerend.

De heer Bijl spreekt de volgende woorden uit: “Beste Harry, lieve Evalien, leden van de Raad, commissaris, dames en heren,

Het is voor mij een eer om hier bij het afscheid van Harry Brinkman te spreken

Ik kan niet direct zeggen, dat het een genoegen is, omdat ik een zeer goede collega ga missen.

Ik mag hier vandaag spreken als burgemeester van buurgemeente Purmerend en als vertegenwoordiger van de burgemeesterskring Zaanstreek-Waterland. Na twee termijnen als burgemeester van Beemster en in het zicht van de pensioengerechtigde leeftijd heeft Harry Brinkman besloten, dat het genoeg is geweest. Het is fijn als iemand daarbij een eigen keuze kan maken in een zetting die hem positief gezind is. Dat is niet iedereen gegeven, zoals wij allen weten. In de afweging speelt mee, dat Harry al jong ging deelnemen aan het arbeidsproces en dus al vele jaren gewerkt heeft.

Het was niet vanzelfsprekend, dat Harry Brinkman burgemeester van Beemster zou worden. Voor zijn benoeming is hij lang actief geweest in de gemeentepolitiek van Purmerend, waarbij hij onder meer fractievoorzitter en wethouder voor het CDA is geweest. De overstap naar het burgemeesterschap in een buurgemeente ligt soms gevoelig, maar de gemeenteraad in Beemster heeft gekeken naar zijn persoonlijke kwaliteiten en heeft geoordeeld, dat hij de juiste man voor de functie was. De afgelopen jaren heeft Harry Brinkman zonder enige twijfel laten zien in Beemster op zijn plek te zijn. Beemster is een zelfbewuste gemeente, die in 2012 het 400-jarig bestaan vierde. Wij kennen allemaal de geschiedenis van het ontstaan van de droogmakerijen. Deze vormt een belangrijke episode in onze Vaderlandse geschiedenis. Die ontstaansgeschiedenis is toen uitbundig gevierd. Op zijn Beemsters, waarbij volgens mij iedereen meedeed. Tegelijkertijd was Beemster zich ervan bewust, dat de wereld in verandering was. Voor de kleinere gemeenten wordt het steeds moeilijker zelfstandig het hoofd boven water te houden. Beemster wilde onder leiding van Harry

Brinkman geen afwachtende houding aannemen. Harry zei altijd: "Wij moeten voorop de golf zitten". De discussie over de bestuurlijk toekomst was al eerder begonnen, toen Beemster, samen met Schermer en Graft-De Rijk en -later- met Zeevang de mogelijkheden van vergaande samenwerking van deze plattelandsgemeenten hebben verkend. Als oud-burgemeester van Schermer had ik in die tijd veel contact met de helaas veel te vroeg overleden burgemeester van Beemster, Erik Postma. Om een aantal redenen heeft die verkenning niet het beoogde resultaat opgeleverd. De verschillende gemeenten hebben uiteindelijk verschillende keuzes gemaakt. Belangrijk voor Beemster was daarbij een duurzame oplossing. Ook wilde de gemeente blijvende deelname aan de stadsregio Amsterdam. Wij weten, dat Beemster heeft gekozen voor zelfstandigheid in combinatie met vergaande ambtelijke samenwerking met Purmerend. Die vorm van samenwerking gaf natuurlijk discussie, maar is per 1 januari 2014 ingevoerd. Wij kunnen nu zeggen: met succes. De uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen laat zien, dat de bevolking van Beemster in hoofdzaak achter de gekozen lijn staat. Dit is ongetwijfeld ook te danken aan Harry Brinkman die altijd heeft gestaan voor de waarden van Beemster, maar die ook altijd een

coöperatieve lijn heeft gekozen. Het is plezierig om te ervaren, dat onze ambtenaren het werken voor Purmerend én Beemster als van toegevoegde waarde ervaren.

Zelf heb ik onze persoonlijke samenwerking in dat proces - maar ook daarbuiten - altijd als heel nuttig en plezierig gevonden. Wij voelden, dat samen optrekken helpend was.

De waarden van Beemster komen sterk tot uitdrukking bij het zijn van werelderfgoed. Harry Brinkman heeft de mogelijkheden van deze status al snel onderkend en uitgebouwd. Dit werd versterkt door zijn functie als President van de Organisatie van Werelderfgoedsteden. Ook was hij actief als bestuurslid van de International Council on Monuments and Sites.

Ik heb een bijeenkomst van de werelderfgoedsteden hier in Beemster mogen meemaken en ik was onder de indruk van de steden die hierbij betrokken zijn.

Toen heb ik ook kunnen zien hoezeer Harry Brinkman in dat internationale verband functioneerde en zich thuis voelde.

De Beemster is natuurlijk een prachtige droogmakerij, waarbij de balans moet worden gevonden tussen het behouden van de waarden van het gebied en ruimte geven aan een samenleving in beweging. Naar mijn mening gebeurt dit met veel zorgvuldigheid. De Cono is daar een aansprekend voorbeeld van. Vanuit de optiek van Purmerend is het van groot belang voor onze inwoners, dat zo'n waardevol gebied pal naast ons ligt. Dat komt het woonklimaat in de stad ontegenzeggelijk ten goede.

In zijn tijd als burgemeester heeft Harry Brinkman natuurlijk ook vele regionale activiteiten ontplooid, onder meer in het ISW en in de Veiligheidsregio. Hij liet zich kennen als een trouwe en actieve collega, die altijd bereid was om zijn verantwoordelijkheid op te pakken. Harry hield van continuïteit en zorgvuldigheid van bestuur. Ook als lid van de burgemeesterskring konden wij rekenen op een betrokken collega die graag meedacht over vraagstukken waarmee wij werden geconfronteerd.

Wij zullen Harry gaan missen, maar wij gunnen Evalien en hem een fijne volgende fase in hun leven. Die fase wordt anders ingekleurd, maar zal ongetwijfeld gepaard gaan met tal van activiteiten. Natuurlijk wensen wij jullie daarbij een goede gezondheid toe.

Dank voor de vriendschap en collegialiteit. Het ga jullie goed."

Hierna spreekt de heer Remkes, commissaris van de Koning in de provincie Noord-Holland.

De heer Remkes spreekt de volgende woorden uit: "Dames en heren ook van mijn kant welkom om deze bijzondere vergadering. Bijzonder vanwege het afscheid van een burgemeester die na een ambtsperiode van 12 jaar in het openbaar bestuur afscheid neemt. Harry Brinkman stelde zich niet beschikbaar voor een 3e termijn als burgemeester van de mooie gemeente Beemster. Hij vroeg de Koning om hem per 7 april van dit jaar ontslag te verlenen en zo komt er een einde aan een mooie carrière. In de auto hiernaar toe dacht ik het is toch een heel verstandig besluit geweest van de voor voor voorganger van de huidige minister van Binnenlandse zaken om Harry Brinkman destijds bij de Kroon voor te dragen voor het burgemeesterschap van Beemster. De omloopsnelheid van ministers is gelukkig (nog wel) hoger dan de omloopsnelheid van burgemeesters. Waar het gaat om de carrière beperk ik mij tot de terugblik op het burgemeesterschap. Dat begon voor Brinkman in 2003 en daarvoor was hij raadslid en wethouder van Purmerend en daar weer voor, in een vorig leven, vervulde hij technische beroepen onder andere bij Fokker. Die technische achtergrond en de manier van denken die daarbij hoort kwam hem nog wel eens van pas als burgemeester. Zo zou hij later nog wel eens zeggen. Brinkman gaf zijn afscheid ruim van tevoren aan. Zo was er voldoende tijd om te zoeken naar een goede opvolger. Beste Harry, je kunt terugzien op een mooie periode als burgemeester in een hele mooie gemeente. Dat doe je dan ook. Je kijkt met plezier en tevredenheid terug. Eén van de hoogtepunten was natuurlijk de viering van 400 jaar Beemster in 2012. Die feestelijkheden vergde jarenlange voorbereidingen maar dan heb je ook wat. Beemster stond nog steviger op de kaart en natuurlijk draagt ook de status van werelderfgoed daaraan bij maar daar komt ik nog op.

Er gebeurde meer. Er werden mooie nieuwe huizen gebouwd, de verkeersveiligheid verbeterde en de samenwerking met Purmerend kreeg vorm. Die constructie betekende dat Beemster zijn bestuurlijke zelfstandigheid wist te bewaren en een verregaande ambtelijke samenwerking aanging met Purmerend. Als één van de uitdagingen voor de toekomst zie je het versterken van de toeristische en recreatieve positie van Beemster en daar liggen zeker, onder de rook van de toeristische magneet Amsterdam, kansen. Eén van de vele kwaliteiten van een goede burgemeester, naast boegbeeld voorzitter en leider, is dat hij een “burgervader” moet kunnen zijn. Die rol vervulde jij uitstekend. Ook al omdat je het belang daarvan inzag en omdat je in die rol ook zeer goed op je plek voelde. Jij stelde belang in de burgerij en had hart voor de burgers. Bij jou vond men ook altijd een luisterend oor. Men ziet jou bovendien als een positief ingesteld mens. dat alles wordt door mensen gevoeld en gewaardeerd. Je betrokkenheid bleekt bijvoorbeeld ook uit de afscheidstournee die je ondernam langs verenigingen en scholen. Afgelopen najaar bezocht je die voor de laatste keer en naar ik begreep met heel veel wederzijds plezier. Betrokkenheid toonde je ook in je nieuwjaarstoespraak 2014. Toen wees je op het belang van aandacht voor geliefden, aandacht voor elkaar. Het grootste zit vaak in het kleine, zie je en je vervolgde met het zeggen dat jij je gelukkig prees burgemeester te zijn van een gemeenschap met een enorm vrijwilligersnetwerk waar ze elkaar groeten op straat en waar men nog iets voor de ander over heeft. Dat is zeer waardevol, einde citaat. Het zijn woorden die ik alleen maar van harte kan onderstrepen. Werelderfgoed, ik zou er nog even op terugkomen. In 1999 verwierf de Beemster de status van werelderfgoed. Toen jij hier in 2003 burgemeester werd was die status een beetje een slapend gegeven. Dat is door jou toedoen stevig veranderd. Jij besepte dat de werelderfgoedstatus een uniek kwaliteitscertificaat is waarmee je aan de slag moet en de boer op moet en zo geschiedde. Je toonde je een onvermoeibaar promotor van je geliefde Beemster en haar verworven status, nationaal maar zeker ook over de grens. Je positie van voorzitter van de organisatie van werelderfgoedsteden droeg daar ongetwijfeld aan bij. Van de 42 forten van de Stelling van Amsterdam, ook werelderfgoed, liggen er 5 in de Beemster. Dat betekent dat die 5 forten maar liefst twee keer werelderfgoed zijn. Eén van die forten is Fort Nekkerweg. Je was er trots op wat daar is bereikt en je zie daarover iets waaruit bleek dat het besef van de waarde van de werelderfgoedstatus inmiddels diep was ingedaald. Het erfgoed zit ons in de botten zo liet je optekenen. Dames en heren, beste Harry, je bent liefhebber van wandelen, fietsen, theater en muziek. Dat alleen al zijn genoeg activiteiten om de agenda straks weer flink vol te laten lopen. Een agenda waarover jij, zoals je zelf zei, weer sinds lange tijd weer de regie verwacht te krijgen. Graag wil ik je namens de provincie danken voor je jarenlange inzet voor de gemeente Beemster, voor het openbaar bestuur, voor de betrokkenheid, voor de prettige samenwerking en voor energie waarmee je de status van werelderfgoed hebt weten te verzilveren. Wat dat betreft kan ik zeggen: je hebt het werelderfgoed op de kaart gezet, je hebt mondiaal een brug geslagen tussen de werelderfgoedsteden, je was het gezicht naar buiten en je toonde steeds commitment aan de zaak van het UNESCO werelderfgoed. Ik wens je geluk met de erepenning van de gemeente zoals die zojuist is uitgereikt. Ik wens jou en de jouwen heel veel geluk in de toekomst. Ten afscheid wil ik jou namens de provincie iets aanbieden. De traditionele provinciale karaf en de glazen. Vervolgens de overhandiging hiervan.

De heer Remkes vervolgt zijn speech met de woorden: dan is er nog iets. Het doet mij heel veel plezier dat ik je mag berichten dat Zijne Majesteit de Koning heeft behaagd om jou, vanwege je vele verdiensten waaronder zeker ook die voor het werelderfgoed, te bevorderen tot Officier in de Orde van Oranje Nassau.

De heer Remkes spelt de Brinkman de onderscheiding op, wordt hierop een toast uitgebracht en is er gelegenheid voor de familie om de heer Brinkman te feliciteren en samen met hem op de foto te gaan.

Als laatste spreker richt de heer Brinkman het woord tot de aanwezigen.

De heer Brinkman spreekt de volgende woorden uit: “Daar sta je dan, 12 jaar na datum, met een blij gemoed en ik heb alle reden om dankbaar te zijn.

Dankbaar. Voor mijn opvoeding, mijn Ouders: die hun sporen verdiend hebben tijdens, en geploeterd hebben na de oorlog om ons een zo'n goed mogelijke jeugd te bezorgen. Petje af en ik heb in de loop van de tijd steeds meer bewondering gekregen voor de ongelooflijke veerkracht van die generatie.

Kijk terug op een mooie jeugd ondanks de 'armoe' en de zorgen die kenmerkend waren voor die periode.

Voor de grote steun en goede zorg van Evalien en de kinderen. Steun en begrip. Evalien je stond er vaak alleen voor en dat heb je uitermate goed gedaan, dat geldt voor het hele gezin en ik ben erg trots op wat jullie stuk voor stuk bereikt hebben. (Suzanne, desgevraagd, Pa: “ik heb er niet onder geleden dat je zo vaak weg was”)

Dankbaar. Voor mijn inzicht in techniek opgedaan bij de Koninklijke Luchtmacht: Na middelbare school was er de kans om de opleiding tot Hoger Elektronicus te volgen. 4 jaar studie in binnen en buitenland. Als tegenprestatie gewerkt in de Britse zone in Duitsland tijdens de koude oorlog aan het ijzeren gordijn, toen! (ik hoop niet dat de geschiedenis herhaalt) Veel geleerd. Blij met de kameraadschap van toen en de vriendschappen tot op de dag van vandaag. Oude dienstmaat Reijer, top dat je er bij bent.

Voor de bredere kijk die vliegtuigfabriek Fokker mij bood: Kreeg weer een kans en kon kennis en ervaring opdoen in de vliegtuig- en ruimtevaart elektronica en mocht opnieuw studeren.

Bedrijfskunde aan de HTS in Amsterdam.

Daarna heb ik bij het ministerie SozaWe vele onderzoeken mogen doen bij bedrijfsleven en leerde de impact van diverse wetgeving kennen.

Voor het ontdekken van het openbaar bestuur bij CDA Purmerend: Ik heb goede mentor's gehad met name Jos Nijenhuis, vader van Vincent (blij dat je er bent) en opa van Geoffrey, die hier ook is. Hij heeft mij gestimuleerd en wijze lessen gegeven; Respect voor de Raad en wees duidelijk, jok niet en stem altijd alsof die stem de doorslag geeft. Een latere kennis van mij formuleerde het anders “Als je niet liegt, hoef je niets te onthouden”.

En dan voor de praktijk van het besturen. In College en Raad van Purmerend: Mooie sprekende projecten Stadsverwarming (WKC), Composteren, Purva. Veel gehad aan de wijsheid en bedachtzaamheid van Bgm Jan van Burg en de bestuurskracht van Theun van Dam. Met beiden altijd goed contact gehouden. Het verschil in politieke kleur speelde geen enkele rol. Theun jij bent hier, samen met Adri en dat doet mij deugd en Theun en Jouw conclusies soms aan het eind van een agendaput “zo maar doen dan?” is ook hier vaak gebezigd.

Dankbaar. Raad van Beemster. Durf. Vaker gezegd. 12 jaar geleden een Katholieke Purmerender van het CDA voor te dragen. U gaf mij de gelegenheid en de kans ook andere dan de wettelijke taken te doen en daar ben ik u heel dankbaar voor. En dat geldt ook voor de diverse college's van B&W, zij gaven mij de ruimte om dingen te doen die ik belangrijk vond. Deze unieke polder onder de aandacht te brengen bij ministeries, bekend te maken en op de kaart te zetten zowel nationaal als internationaal. Het is een prachtige klus geweest de positie van Beemster mede sterker maken qua imago maar ook krachtiger in de uitvoering van alle taken (en dat zijn er veel) die gemeenten nu eenmaal hebben.

Als laatste dankbaar voor degenen die het doen! Ambtelijke staf: Dames en heren, Zonder hen wordt het niets. We waren en zijn hier gezegend met een goed gemotiveerd ambtenarencorps, harde werkers en kundig. Uitermate loyaal en bereid om een extra stap te doen als dat nodig was. Dames en heren. Bescheidenheid is op zijn plaats als je het geluk hebt dat allemaal op je pad te krijgen.

Ga je nog wat van je hoogtepunten vertellen? Vroeg Evalien.

Natuurlijk, maar er waren ook dieptepunten in die 12 jaar, die eerst maar.

Mijn benoeming hier was het gevolg van plotseling het overlijden van de mij bekende Eric Postma. Direct na de installatie ben ik op de koffie geweest bij Christien en sindsdien zijn we elkaar niet uit het oog verloren.

Zo overleed het raadslid Arie Vendrig, die ik heel goed kende als medecommissaris van woningbouwvereniging Passtoors. Els is hier ook, fantastisch.

Ook stierf mijn moeder na een lange periode van dementie en dat gaat je niet in de koude kleren zitten, en mijn oudste zus verloor in deze periode haar strijd tegen kanker.

Dieptepunten zijn ook de ongevallen; In 1968 verongelukte mijn vriend Frank Nijenhuis, broer van Vincent op de Nekkerweg hier in Beemster.

In die jaren verongelukte gemiddeld zo'n 18 mensen per jaar in Beemster met als dieptepunt in 1972 van 23 (!!) personen. Een ongelofelijk aantal wat gelukkig gedaald is tot 0 in de laatste jaren.

Ik was koud een week in functie toen een motorrijder uit Beemster dodelijk verongelukte op de Zuiderweg. Ik ging er met de Loco Jan Oelen onmiddellijk heen en ben later met zijn moeder Erny, ook hier aanwezig, meegegaan voor de identificatie.

Kleine Jesper verongelukte op de Zuidijk in 2006. Samen met Evalien steun en een schouder geboden om uit te huilen. Er kwam een speciale band met zijn ouders die er nu nog is.

Peter en Meggie jullie zijn er vandaag gelukkig ook bij.

Ik kreeg zelf een ernstig ongeluk en brak mijn rug. Eenmaal uit de sloot zag ik tot mijn genoegen het compleet toegesnelde eigen Beemster brandweerkorps. De alarmering, maar ook de tamtam deed zijn werk goed.

Ook aan bedreigingen aan mijn adres (en die van enkele wethouders) ben ik niet ontkomen en wie mijn auto in brand heeft gestoken is nog niet gevonden. Helaas.

Grote drama's, zoals een familiedrama vorig jaar en kleine drama's, er lijkt geen ontkomen aan ook hier in Beemster.

Het wordt wel een beetje somber verhaal zult u denken.

Dat gaat veranderen maar net doen alsof het er niet was doet geen recht aan de gebeurtenissen en vooral niet aan de betrokkenen.

Gelukkig zijn er ook vele hoogtepunten te melden, los van het normale werk in de in totaal zo'n kleine 1000 B&W vergaderingen, de 300 Raadsvergaderingen en de ruim 1100 fractievergaderingen die ik in de afgelopen 36 politiek-bestuurlijke jaren heb gehad.

En eerlijk waar, van verreweg de meeste heb ik genoten.

Met heel veel plezier heb ik de afgelopen 12 jaar daarvan in Beemster gewerkt en ik kijk daar met veel voldoening op terug.

Begon met de benoeming in 2003, vooral de rit in de oude brandweerauto staat nog in het geheugen van mijn kinderen gegrift. (niet als hoogtepunt!).

Is je lot als 'kind van' zullen we maar zeggen.

De oplevering van de weipoedertoren van de Cono een opmaat zo zou later blijken voor een werelderfgoedwaardige kaasmakerij.

VV ZOB kreeg een nieuw complex om ruimte te maken voor woningbouw. Ze zijn er nog steeds blij mee. Wij ook!!

In 2007 vernieuwde we. Kregen een nieuwe huisstijl en namen we 5 jaar de tijd om ons op het 400 jarig bestaan voor te bereiden. Ruim op tijd zou je zeggen, helemaal als ontwerp en realisatie van de Beemster zelf net zo lang heeft geduurd.

Het bezoek van Koningin Beatrix, die ik nog geruime tijd, op haar verzoek, geïnformeerd heb over de aanbouw aan de kerk.

En ik werd gekozen in het bestuur van de OWHC en niet lang daarna President en Chairman of the board of directors.

Het jaar daarop was die van de 'huwelijksaanzoeken' uit de omgeving aan Beemster. (kennelijk een begerige bruid). Ook werd een begin gemaakt met de bouw van het multifunctioneel centrum in Zuidoostbeemster.

Gevolgd door een jaar van investeringen in onder andere de kerktoren en het ijsbaanterrein. In 2009 opnieuw rechtstreeks gekozen tot president van de OWHC door een groot aantal vertegenwoordigde steden. De burgemeester van Kazan zal zich dit net zoals ik zeker herinneren. Voor de gemeenteraad ging in 2010 het spel echt op de wagen als het gaat om keuzes te kunnen maken over de toekomst van de gemeente. De pilot met Schermer, Graft de Rijk en Zeevang werd beëindigd. We gingen voor op de golf zitten en zoeken naar een robuuste partner.

Het jaar daarop start de aanbouw van de Keyserkerk waarbij: zoals een van de tegenstanders het noemde: er een geschenk uit de hemel kwam: Een archeologische vindplaats die het historisch genootschap Beemster en de universiteit van Leiden nog jaren belangwekkend werk gaat opleveren.

Ook begint de samenwerking met die andere werelderfgoederen hier in de buurt, te weten de Grachtengordel en de Stelling van Amsterdam, vorm te krijgen binnen de door Beemster op initiatief van Joke Benningen, ook hier aanwezig, opgerichte stichting Werelderfgoed Nederland. Ongekend was 2012, het feestjaar. Beemster liet hier zien waartoe zij in staat is. Inspanning van zeer velen. Niet gehinderd door de hoosbuien. Prachtige evenementen en feesten, maar ook het jaar dat we bestuurlijk klaar voor de toekomst werden. Structuurvisie, omgevingsnota, bestemmingsplan en managementplan voor Unesco, Allemaal klaar en door de raad aangenomen. En wat te denken van het Wellness Resort in fort a/d Nekkerweg in vol bedrijf een parel in het landschap.

In dat jaar mocht ik 20 koninklijke onderscheidingen uitreiken. Eigenlijk 21. Eentje later in het concertgebouw aan Carel Kraaijenhof. De toen gemaakte belofte aan mij heeft hij meer dan waargemaakt door een prachtige compositie te schrijven 'Bamestra', een betere ambassadeur kan je niet wensen.

De volgende jaren stonden in het teken van de veranderingen, regionale brandweer, nationale politie, ambtelijke samenwerking met Purmerend. Maar ook het afscheid nemen: van de oude Beemsterse organisatie en de Technische Dienst Beemster en Zeevang maar ook als president van de Organisatie van werelderfgoed Steden.

Ook grote projecten kwamen tot realisatie zoals de nieuwe kaasmakerij van de Cono, wat opnieuw tot Koninklijk bezoek leidde ditmaal door koningin Maxima. De woningbouw in de Zuidoostbeemster, De start van de ontwikkeling in het vierde kwadrant, (Beemster Keyser), Molen de Nachtegaal, de historische weegbrug en het podium van de gezamenlijke werelderfgoederen in gebouw de bazel in Amsterdam werden gerealiseerd. Ook door onze grote schare vrijwilligers. Niet slecht voor een kleine gemeente.

Hierna bedankt de heer Brinkman de voorgaande sprekers voor hun woorden en de uitgereikte onderscheidingen en gaat verder met de woorden:

Dames en Heren, Ik sluit af met woorden van welgemeende dank aan alle energieke werkers, zowel de bestuurders als de ambtenaren hier in huis, jullie zijn kanjers. Jullie hebben durf en dynamiek. Blijf dat zo doen. Hou het zo klein mogelijk. Luister meer naar techneuten en minder naar technocraten. Haast je als je de tijd hebt, dan heb je de tijd als je haast hebt. Speciale dank aan de secretaresses Sjoukje was jarenlang mijn steun en toeverlaat, opgevolgd door Corina die ook als kabinetsmedewerkster onmisbaar is in het voorbereiden en organiseren van zowel mijn agenda als alle evenementen Ook deze!! Heel erg bedankt en dat geldt uiteraard ook voor Francoise.

En dan nu naar mijn opvolgster. Joyce, ik weet dat je mee kijkt, veel succes, het gaat vast goed komen. Je bent vandaag jarig dus ook hierbij mijn hartelijke felicitaties. Ik heb aan de binnenkant van de kastdeur van, straks jouw, kantoor een spreuk laten hangen die luidt als volgt: "Gij zult een zot naar zijne dwaasheden niet antwoorden".

Ik zou die spreuk daar laten hangen, in ieder geval totdat de 'WOB verzoeken puur uit financieel gewin' door louche kantoortjes tot het verleden behoren.

Dames en Heren ik hou van rituelen en symboliek, die geven wat meer houvast aan het leven. Daarom wil ik vragen aan de heer de Lange, plaatsvervangend voorzitter van de Raad en aan de heer Hefting, loco burgemeester om even naar voren te komen.

De heer Brinkman draagt de voorzittershamer van de raad over de heer De Lange.

Hierna doet de heer Brinkman zijn ambtsketen af, hangt die op de schouders van de heer Hefting en sluit af met de woorden: "Ik dank u zeer en zie u hopelijk straks bij de receptie."

3. Sluiting

De waarnemend voorzitter geeft het woord aan mevrouw Hanekamp om de aanwezigen te informeren over het verdere programma na deze raadsvergadering, en sluit daarna - om 15.50 uur - de vergadering.